

קֶרֶב

ציפורניי מסמנות שטח מחיה
בפסים אדומים
וצורח

אגרופיה סוגרים על מחטים ננעצות
בנקודות, אדומות
וצורחת היא לא
תמשיך להטיל ביצי תאונה בקינו.

ואחר אכנס טפריי הנרפים, לאט,
גומת כף ידי אוצרת
בריכת חלב מתוק.

צליבתה של מריה מגדלנה

סחרחרות סוסי פרא שועטים סביב מצחי ככתר
קוצים המענה את הצלוב המתוק ודמו המתוק ניגר בין תלתליו הקשורים
בקישורים ופריפות תמרים לערותי המעיבה על קדושתנו,
ערותי המעיבה על בואנו שלובי ידיים מחטא קדום ומחמם.

* פורסם בכתב העת לשירה כרמל

*

כשהטורף בג / מתעורר אלי בדמדומי בוקר / רווי זיעת קדם מרדף /
זינוק נשימתי חטוף ואני מתקשתת / מותחת חציי /
להפוך את כיוון הציד.

* פורסם במגזין לשירה וסיפורת 03

